

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 987/2023
27.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Предрага Ђурића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 15.10.2020.године и Кв.бр.193/23 од 23.06.2023.године, у седници већа одржаној дана 27.09.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Предрага Ђурића па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 15.10.2020.године и Кв.бр.193/23 од 23.06.2023.године и предмет враћа Основном суду у Лозници на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници К.бр.550/19 од 07.02.2020.године, обустављен је кривични поступак против окривљеног АА због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, по приватној тужби приватног тужиоца ББ, због одустанка приватног тужиоца од оптужбе. Истим решењем, приватни тужилац ББ је обавезан да на име трошкова кривичног поступка окривљеном АА плати износ од 9.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Шапцу Кж2 бр.42/20 од 14.04.2020.године, уважена је жалба пуномоћника приватног тужиоца ББ, адвоката Милисава Васића, па је укинута решење Основног суда у Лозници К.бр.550/19 од 07.02.2020.године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Решењем Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 26.05.2020.године, које је исправљено решењем од 03.06.2020.године, одбијена је приватна тужба приватног тужиоца ББ, поднета против окривљеног АА због извршења кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ. Истим решењем, обавезан је приватни тужилац ББ да на име трошкова кривичног поступка окривљеном АА плати износ од 9.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Шапцу Кж2 бр.159/20 од 27.08.2020.године, делимично је усвојена жалба пуномоћника приватног тужиоца, ББ, адвоката Милисава Васића, па је укинута решење Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 26.05.2020.године и то само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, док је жалба пуномоћника приватног тужиоца, ББ, адвоката Милисава Васића у преосталом делу одбијена као неоснована, а решење Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 26.05.2020.године у неукинутом делу потврђено.

Решењем Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 15.10.2020.године, утврђена је висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити приватном тужиоцу ББ у укупном износу од 16.500,00 динара, те је обавезан окривљени АА да наведени износ исплати приватном тужиоцу у року од тридесет дана по правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Лозници Кв.бр.193/23 од 23.06.2023.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Ђурића, изјављена против решења Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 15.10.2020.године.

Против правноснажних решења Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 15.10.2020.године и Кв.бр.193/23 од 23.06.2023.године, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА—адвокат Предраг Ђурић, због повреде закона из члана 264. став 1., 265. став 3., 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 32. став 1. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и окривљеног ослободи од дужности плаћања трошкова кривичног поступка и досуди окривљеном трошкове кривичног поступка у износу од 33.000,00 динара за састав жалбе и 54.000,00 динара за састав захтева за заштиту законитости или да укине наведена решења и списе предмета врати на поновно одлучивање. Иако формално не означава, из самог захтева произилази да бранилац суштински указује и на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је решењем Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 26.05.2020.године према окривљеном одбијена приватна тужба, али да је и поред такве одлуке решењем Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 15.10.2020.године окривљени обавезан да приватном тужиоцу исплати трошкове кривичног поступка, а што је у супротности са одредбама члана 264. и 265.ЗКП, из разлога што окривљени АА у овом поступку није оглашен кривим, већ ослобођен, због чега трошкови поступка треба да падну на терет приватног тужиоца или да свака страна сноси своје трошкове. На овај начин, бранилац указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, одређено је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава. Ставом 3. истог члана је прописано да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) и тачка 9) овог законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника(члан 103. став 3.), као и награду вештака и стручног саветника, ако је поступак обустављен или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе, осим ако је поступак обустављен, односно ако је оптужба одбијена због смрти окривљеног или због тога што је наступила застарелост кривичног гоњења услед одуговлачења поступка које се не може приписати у кривицу приватног тужиоца ако је поступак обустављен услед одустанка од тужбе, окривљени и приватни тужилац се могу поравнати у погледу њихових међусобних трошкова.

Одредбом члана 499. став 1. ЗКП је прописано да се скраћени поступак покреће на основу оптужног предлога јавног тужиоца или на основу приватне тужбе када постоји оправдана сумња да је одређено лице учинило кривично дело.

Првостепени суд је обавезао окривљеног да приватном тужиоцу ББ надокнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 16.500,00 динара, док је другостепени суд, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, одбио жалбу браниоца наводећи да је првостепено решење у свему правилно и законито. Судови се у оба побијана решења позивају на решење Вишег суда у Шапцу Кж2 бр.159/20 од 27.08.2020.године у ком је наведено да је према одредби члана 7. став 4. ЗКП кривични поступак по приватној тужби покренут одређивањем главног претреса или рочишта за изрицање кривичне санкције у скраћеном поступку а како се у конкретном случају ради о рочишту ради упознавања са могућношћу упућивања на поступак медијације, то у конкретном случају није ни покренут кривични поступак јер рочиште за главни претрес

није одређено, па се није ни могло одлучивати о трошковима кривичног поступка, у таквој ситуацији је потпуно контрадикторна одлука нижестепених судова да се обавезе окривљени на плаћање трошкова кривичног поступка.

По оцени Врховног суда, законски је неутемељен став нижестепених судова да кривични поступак није покренут у овом предмету, имајући у виду наведену одредбу члана 499. став 1. ЗКП, о покретању скраћеног кривичног поступка. У конкретном случају, приватна тужба је достављена суду и заказано је рочиште за медијацију, од ког тренутка су објективно могли настати трошкови кривичног поступка у смислу члана 261. ЗКП. У ситуацији када је донето решење о одбијању приватне тужбе, нема места примени одредбе члана 264. став 1. КЗ, која се односи на осуђујућу пресуду, већ је требало применити одредбу члана 265. став 3. ЗКП, којом је прописано да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка ако је поступак обустављен или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе.

Како је, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Лозници К.бр.176/20 од 15.10.2020.године и Кв.бр.193/23 од 23.06.2023.године, те списе предмета вратио Основном суду у Лозници на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић